

Wahayin Yesu Almasihu — Lamba Sha Takwas

Zunuban Uba-Uba

Jeff Pippenger

2023-11-19

A shekara ta 1856, James da Ellen White sun bayyana Adventism na Millerite, wanda a dā na Filadelfiya ne, a matsayin na Laodicea. Sai James White ya fara yaɗa sakon Laodicea ga wannan motsi ta wajen Review and Herald. A wannan wallafar kuma, a cikin wannan shekarar, an kuma gabatar da karin haske game da “lokuta bakwai” na Littafin Lawiyawa sura ta ashirin da shida a cikin jerin talifofi takwas da Hiram Edson ya rubuta, wanda Whites suka girmama sosai har suka sa wa dansu na fari sunansa. Jerin ya kare da alkawarin cewa za a kammala shi a nan gaba, amma bai kara fitowa ba. A wajen canjin mataki na motsin mala’ika na fari, daga Filadelfiya zuwa Laodicea, motsin ya yi tuntuɓe a kan “lokuta bakwai” na Littafin Lawiyawa sura ta ashirin da shida, wanda ke wakiltar ainihin annabcin “lokaci” na farko kwarai da mala’ikun Allah suka bishe William Miller ya gane kuma ya shelanta.

“Lokuta bakwai” shi ne babban dutsen kusurwa na tushen haikalin Milleriyawa. Kowace kwatancin annabci na tsattsarkan tushe, kwatanci ne na Almasihu, gama ba a iya kafa wani tushe dabam face Almasihu.

Gama ba mai iya kafa wani tushe dabam face wanda aka riga aka kafa, wato Yesu Almasihu. 1 Korintiyawa 3:11.

Ba Almasihu kadai ne tushen ba, amma shi ne kuma dutsen harsashi wanda magina suka ki, daga bisani kuma suka yi tuntuɓe a kansa. Shi ne dutsen da a karshe ya zama babban dutsen kusurwa. A tarihin Millerite, “sau bakwai” ne alamar wannan dutsen kusurwa.

Almasihu ya tabbatar da alkawari da mutane da yawa har sati guda. Tsarin annabcin “sau bakwai” a kan masarautar arewacin Isra’ila (wanda Hiram Edson ya gano a cikin kasidu takwas da ba a kammala ba) ya maimaita daidai wannan tsarin na satin annabci wanda Almasihu ya tabbatar da alkawarin a cikas Daniel sura tara, aya ta ashirin da bakwai. Satin da Almasihu yake tattara Isra’ila shi ne daidai wannan tsarin na satin da Almasihu ya warwatsa Isra’ila. Warwatsuwar Isra’ila ta dā shekaru dubu biyu da dari biyar da ashirin ce, kuma tattara Isra’ila ta ruhaniya kwanaki dubu biyu da dari biyar da ashirin ne. Ya tattara Isra’ila domin ya tabbatar da alkawarin, kuma Ya warwatsa Isra’ila saboda husumar alkawarinsa. A gane “sau bakwai” a matsayin dutsen ginshiƙi na haikalin Millerite ya yi daidai kwarai da gane Almasihu a matsayin dutsen ginshiƙi. A ki wannan dutse, shi ne a ki Almasihu.

Lokacin da Almasihu, a shekara ta 1856, a karon farko kwarai cikin tarihin Kiristanci, ya tsaya yana kwankwasa a kofar Laodikiya, yana neman ya haifar da karuwa ta ilimi a kan dutsen tuntuɓe wanda magina suke gab da yi watsi da shi. Shekaru bakwai bayan haka, ko kuma kana iya cewa, kwanaki dubu biyu da dari biyar da ashirin na alama bayan haka, Adventism na Laodikiya ya rufe kofar. Abin baƙin ciki, Adventism ya ki ganin karuwa ta ilimin. Dutsen da kake tuntuɓe a kansa

dutse ne da ba ka gani, amma har yanzu yana nan.

Mutanena suna hallaka saboda rashin sani; domin ka fi ilimi, ni ma zan fi ka, har ba za ka kara zama firist a gare ni ba. Da yake ka manta da dokar Allahnka, ni ma zan manta da 'ya'yanka. Hosea 4:6.

La'anar "sau bakwai" a kan masarautar kudu ta Yahuda ta fara a shekara ta 677 K.H., kuma ta kare a ranar 22 ga Oktoba, 1844, tare da shekaru dubu biyu da dari uku na Daniyel sura ta takwas, aya ta goma sha huɗu. "Sau bakwai" wani ɓangare ne na ainihin annabcin da aka bayyana a matsayin "tushe da ginshiƙi na tsakiya" na motsin Advent. Tushen da ginshiƙin tsakiya na Adventism sun cika a daidai wannan lokaci tare da wasu annabce-annabce da dama. "Sau bakwai," kwanaki dubu biyu da dari uku, Malakai sura ta uku, Daniyel sura ta bakwai, aya ta goma sha uku, da kuma misalin budurwai goma na Matiyu 25, dukkansu sun cika a ranar 22 ga Oktoba, 1844. Ranar 22 ga Oktoba, 1844, ita ce ranar tushe ta motsin Advent, kuma dangane da wannan ranar, umarni guda ɗaya ne kaɗai aka bayyana.

Sai mala'ikan nan da na ga yana tsaye a kan teku da kuma a kan ƙasa ya ɗaga hannunsa zuwa sama, Ya kuwa rantse da wanda yake raye har abada abadin, wanda ya halicci sama, da abubuwan da suke cikinta, da ƙasa, da abubuwan da suke cikinta, da teku, da abubuwan da suke cikinsa, cewa lokaci ba zai ƙara kasancewa ba. Ru'ya ta Yohanna 10:5, 6.

'Yar'uwa White ta bayyana mala'ikan Wahayi sura ta goma, wanda ya tsaya a kan ƙasa da teku, a matsayin Yesu Almasihu.

"Mala'ikan nan mai ƙarfi wanda ya yi wa Yohanna umarni ba wani ƙasa da Yesu Almasihu ba ne. Sanya ƙafarsa ta dama a kan teku, da ta hagnusa a kan busasshiyar ƙasa, yana nuna ɓangaren da Yake takawa a cikin al'amuran ƙarshe na babban rikici da Shaidan. Wannan matsayi yana nuna madaukakiyar ikonsa da mulkinsa a kan dukan duniya." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, juzu'i na 7, 971.

Almasihu ya ɗauki matsayi na tsayawa a kan teku da ƙasa domin ya wakilci madaukakin ikonSa. Sa'an nan ya ɗaga hannunsa ya yi umarni cewa "lokaci kada ya ƙara kasancewa." Almasihu yana shiga cikin alkawari tare da 'yan Miller, kuma ya ba su umarni guda ɗaya, kamar yadda ya ba Ibrahim sa'ad da ya shiga alkawari da shi. Ya umurci Ibrahim ya yi wa 'ya'yan maza kaciya. Sa'ad da ya shiga alkawari da zaɓaɓɓen jama'a a tarihin Musa, ya ba da umarni da yawa, kuma waɗannan umarnai sun haɗa da umarnin cewa firistoci kaɗai ne za su iya taɓa akwatin alkawari. Ya ɗaga hannunsa ya rantse a ranar 22 ga Oktoba, 1844, cewa lokacin annabci ba za a ƙara haɗa shi cikin annabce-annabcen Littafi Mai Tsarki ba. Yesu ya riga ya yi magana a kan batun "lokuta da zamani" sa'ad da ya hau zuwa sama cikin gajimaren mala'iku, ta haka yana misalta hawan shaidu biyu a matsayin tuta. Abin da ya umarta a lokacin kuwa game da "lokuta da zamani" ne.

Da suka taru tare, sai suka tambaye shi, suna cewa, Ya Ubangiji, a wannan lokaci ne za ka saƙe maido da mulki ga Isra'ila? Sai ya ce musu, Ba naku ba ne ku san zamani ko lokatai waɗanda Uba ya sa a ƙarƙashin ikonsa. Amma za ku karɓi iko, sa'ad da Ruhu Mai Tsarki ya sauko muku; kuma za ku zama shaiduna a Urushalima, da cikin dukan Yahudiya, da Samariya, har zuwa iyakar duniya. Ayyukan Manzanni 1:6–8.

Yesu bai ce babu lokuta da zamani ba, gama da yake magana ta bakin Sulemanu ya tabbatar da cewa akwai “lokuta da zamani.”

Ga kowane abu akwai lokaci, kuma akwai lokaci ga kowane manufa a farkashin sama:
Mai-Wa’azi 3:1.

A cikin rubutaccen tarihin Littafi Mai Tsarki akwai “lokuta da zamani” waɗanda suke zama shaidu ga Palmoni, “Mai Kidaya Mai Banmamaki”, amma tun daga Oktoba 22, 1844, an umarci mutanen Allah kada su kara gabatar da sakon annabci da aka rataya a kan lokaci. Shawarar da Yesu ya ba almajiran kafin ya hau sama tana wakiltar tarihin da ke gaba kafan da lokacin da za a daga mutanensa tsarkakakku su zama tuta a cikin Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha daya, kuma tana daidaita da umarnin da ya ba su a ranar 22 ga Oktoba, 1844. A ranar tushe ta Adventism, Almasihu ya umarta cewa kada a kara samun sakonnin annabci da suka dogara a kan lokaci, kuma a lokacin hawansa zuwa sama, wanda ya kasance alama ta hawan shaidu biyun a Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha daya, ya maimaita wannan umarni.

“Bari dukan ’yan’uwanmu maza da mata su yi hattara da kowa wanda zai saita wani lokaci domin Ubangiji ya cika maganarsa game da zuwansa, ko kuma game da wata alkawari dabam da ya yi mai muhimmanci na musamman. ‘Ba naku ba ne ku san lokatai ko zamani, waɗanda Uba ya sa a cikin ikon kansa.’ Malaman karya na iya bayyana kamar suna da kwazo sosai ga aikin Allah, kuma suna iya kashe dukiya domin su gabatar da ka’idojinsu a gaban duniya da ikilisiya; amma da yake suna gauraya kuskure da gaskiya, sakonsu sako ne na rufi, kuma zai kai rayuka zuwa hanyoyin karya. Dole ne a fuskance su kuma a yi hamayya da su, ba domin mugayen mutane ne ba, amma domin su malamai ne na karya kuma suna kokarin dora wa karya hatimin gaskiya.” Testimonies to Ministers, 55.

’Yar’uwa White ta bayyana a sarari cewa ba za mu taɓa samun sakon lokaci da yake tantance wani abu mai muhimmanci na musamman ba, ba zuwansa na biyu kaɗai ba. Annabcin lokaci, wanda shi ne jigon motsin Millerite, ya kare a ranar 22 ga Oktoba, 1844, kuma umarni guda daya kaɗai da aka haɗa da wannan ranar tushe shi ne cewa kada a kara amfani da lokaci a cikin gabatar da sakon Allah har abada.

A farkon motsin mala’ika na fari, a daidai lokacin sauyawa daga Filadelfiya zuwa Lawudikiya, an ba da farkin haske game da ainihin gaskiyar motsin Milleriyawa. Shekaru bakwai bayan haka, ko kuma kwanaki dubu biyu da dari biyar da ashirin na alama bayan haka, ko kuma “jeji” guda bayan haka, a shekarar 1863, masu gini suka ajiye dutsen tushe na “sau bakwai” a gefe.

A cikin motsin karshe na mala’ika na uku, a daidai wajen sauyawa daga Laodicea zuwa Filadelfiya, an bayar da gwaji wanda ya kunshi furcin zunuban kakanni. Gwajin tushen da aka ba kakannin shi ne “sau bakwai,” wanda shi ne dutsen ginshikinsu. Shin motsin karshe zai yi watsi da umarni kaɗai da yake da alaƙa da ranar tushe, kamar yadda kakanninsu suka yi watsi da dutsen ginshikinsu?

I, hakika sun aikata daidai wannan abu. Sun maimaita zunuban ubanninsu.

Ubanninsu ba su yi zunubi a ranar kafuwa ba, domin a cikin wasu abubuwa har yanzu su Filadelfiyawa ne a waccan ranar kafuwa. Ubanninsu sun kasa a gwajin kafuwarsu lokacin da suka rikide zuwa Laodikiya kuma suka ki “sau bakwai” tare da farin haskensa.

Gazawarsu ta asali a shekara ta 1863, ta zo ne bayan shekaru bakwai da Almasihu ya yi yana kwankwasa kofar zukatansu na Laodiceya. Shekaru bakwai alama ce ta “lokuta bakwai” da kuma ta “jejin daji.” Bayan “jejin daji” daga 1856 zuwa 1863, sun fadi jarabawarsu ta asali.

A farkon rashin cikar tsammani na motsin mala’ika na uku, mutanen Allah sun yi zunubi, ta wurin kin karɓar umarni guda ɗaya tilo da yake da alaƙa kai tsaye da ranar tushe. Sun zaɓi su haɗa annabcin lokaci cikin saƙon annabci, alhali kuwa sun san abin da ya fi haka. Da yin haka suka maimaita zunubin Musa, na sakaci da kaciya ga ɗansa, da kuma zunubin Uzza, na taɓa akwatin alkawari, abin da ya san an hana shi yi. Motsin mala’ika na uku ya aikata abin da ya san ba daidai ba ne! Idan wani yana so ya shafe wannan gaskiya da fenti, to, sai ya yi amfani da ragowar fentin dukan, domin ya rufe gaskiyar cewa Musa da Uzza dukansu sun yi zunubi kuma suka nuna tawaye ga nufin Allah, yayin da suke zama misali na farkon rashin cikar tsammani na ƙarshe-ƙarshen dukan layukan gyara—layin gyaran da kowane layin gyara ya yi nuni zuwa gare shi tun da farko. Misalan farkon rashin cikar tsammani a cikin layukan gyara suna ɗauke da sa hannun Alfa da Omega, kuma rubutun da yake a cikinsu domin amfanin mutanen Allah ne, ko da mutanen Allah sun ki amfana da shi.

An ba wa motsin mala’ika na fari tsawon shekaru bakwai, waɗanda suke alamar jeji na “sau bakwai,” domin a karɓi saƙon Laodicea tare da hasken “sau bakwai.” La’anar “sau bakwai” ita ce la’anar yin aman da mutum daga bakin Ubangiji. A shekara ta 1863, suka maimaita aikin sake gina Yeriko, aikin da ya ƙunsa “la’ana.” Shekaru bakwai daga 1856 zuwa 1863 ƙaramin misali ne da ke nuna tawayar zunubin kakannin Isra’ila ta ɗa, wadda ta jawo musu la’anar “sau bakwai.” Isra’ila ta zamani ta maimaita zunuban kakanninta a shekara ta 1863.

Motsin mala’ika na uku ya kasa gwajin rashin cikar bege na farko, kamar yadda Musa da Uzza suka kasa tabbatacce. A sa’an nan aka kashe su a cikin tituna domin wani lokaci na “jeji” na kwana uku da rabi. Yanzu ana siffanta su su zama jikkuna ta wurin sautin Mai Ta’aziya. Ana ba da sautin Mai Ta’aziya ta wurin “murya” a cikin jeji, kuma yanzu ana fuskantar da su da gwaji, ba na kayyade lokaci ba, sai dai na “lokuta bakwai.” Sun riga sun kasa gwajin kayyade lokaci.

Ba a gwada su ba domin a gani ko sun gaskata cewa “lokuta bakwai” ingantacciyar gaskiya ce, domin tuni sun ba da shaida cewa sun yarda da “lokuta bakwai” a matsayin ingantacciyar annabci. Sun furta cewa sun gaskata annabcin shekaru dubu biyu da ɗari biyar da ashirin na watsewa. Amma wataƙila ba su san cewa akwai sabon haske na gwaji game da “lokuta bakwai” ba. Suna tsaye a inda ubanninsu suka tsaya a 1856. Sabon hasken shi ne cewa kwanaki uku da rabi na Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha ɗaya ba kawai suna bayyana Juyin Juya Halin Faransa ba ne, amma yanzu gaskiya ce ta yanzu.

Shin buɗe ɓoyayyen tarihin tsāwa bakwai, da kuma buɗe hatimi na bakwai, a zahiri shaidu biyu ne da suke tabbatar da cewa yanzu ana warware Wahayin Yesu Almasihu? In haka ne, shin da gaske ne cewa dukan littafin Ru’ya ta Yohanna yana magana ne game da kwanakin ƙarshe? Idan haka

gaskiya ne, to kwanaki uku da rabi suna wakiltar lokacin jinkiri a misalin budurwai ne? Idan kuwa haka ne, to maganin “sau bakwai” a zahiri yana wakiltar umarni ne da dole waɗanda suka shiga cikin annabcin Nashville na 18 ga Yuli, 2020 su cika?

Kai! Akwai gwaji a gare ku! Shin waɗanda suka farka suka gane cewa suna cikin lokacin jinkiri, lalle ne su tuba daga zunubansu, da kuma zunuban ubanninsu a karshen kwanaki uku da rabi? Shin da gaske zunubi ne a yi watsi da umurnin da ya hana amfani da lokaci a cikin annabci?

Ga waɗanda suka dauki matsayi cewa annabcin karya na Nashville da ya farko ko ta yaya shi ne nufin da Allah ya kudura, kuma waɗanda daga baya suka yi koƙarin tabbatar da wannan iƙirarin, zan fara wata lura kuma, ban da zunubin amfani da lokaci a cikin annabce-annabcen Allah. Abin da ya faru tare da annabcin karya na Nashville ba kawai bayyanuwar tawaye ga umarnin Almasihu a cikin 1844 ba ne, ya kuma kasance aiki ne da ya gaya wa waɗanda suke wajen Adventism cewa annabce-annabcen da ake samu a cikin Ruhun Annabci masu kuskure ne. Ya kasance abin zargi a kan rubuce-rubucen Ruhun Annabci. Yana ba da hujja ga waɗanda suke cikin duniya cewa rubuce-rubucen Ellen White suna da muhimmanci iri ɗaya da rubuce-rubucen Joseph Smith, ko na Nostradamus. Kalmomin Ellen White masu daraja an gurbata su da mugayen kalmomin tawayenmu. Ba tawaye ga Almasihu kaɗai ba ne, wanda shi ne Kalmar Allah, a lokaci guda kuma tawaye ne ga Ruhun Annabci. Ana tsananta wa Yohanna a tsibirin da ake kira Patmos, ba domin ya daukaka ra’ayinsa na ɗan adam a kan Littafi Mai Tsarki da Ruhun Annabci ba, sai domin ya yi biyayya ga waɗannan shaidu biyu.

Ni Yohanna, ɗan’uwanku kuma abokin tarayya a cikin wahala, da cikin mulki, da haƙurin Yesu Almasihu, ina a tsibirin da ake kira Patmos saboda maganar Allah, da kuma saboda shaidar Yesu Almasihu. Ru’ya ta Yohanna 1:9.

Mun maimaita zunuban ubanmu Musa a farkon faɗin ranmu, kuma muna bukatar mu furta wannan. Muna bukatar mu furta wannan domin yanzu muna a 1856. Yanzu akwai sabon haske game da “lokuta bakwai,” kamar yadda ya kasance a wancan lokacin. Yanzu muna a canjin daga Laodicea zuwa Philadelphia kamar yadda motsin farko ya kasance a canjin daga Philadelphia zuwa Laodicea a 1856. A 1856, ubanninmu sun dakatar da wallafa ƙarin sani game da “lokuta bakwai.” Wataƙila ba za mu iya dakatar da wallafa wannan haske ba, amma tabbatacce ne za mu iya rufe kofofin zukanmu ga wannan haske. Za mu iya yin kamar, yadda magina na asali na Adventist masu kiyaye Asabar ta bakwai suka yi, cewa lallai dutsen bai kasance a wurin ba, mu ci gaba da tuntuɓe a kansa. Matsalarmu ita ce ba mu da fiye da ƙarni guda da za mu binne kawunanmu cikin yashi, domin tuni shari’o’in Allah sun fara.

Idan muka bar Alfa da Omega su koya mana da ƙa’idar cewa ana nuna ƙarshen abu ta wurin farkon abu, za mu iya gani da sauƙi cewa Alfa da Omega suna nuna cewa kakanninmu ne suka kasance misalin annabcin Nashville. Sa’ad da muka amince da wannan gaskiya, sai mu fuskanci haƙifanin cewa tun daga wannan annabci, duk wani koƙari na ƙirƙirar wani irin tunanin ɗan’adam domin ba da hujjar annabcin da ya gaza bai zama kome ba face ganyen baure. Sa’an nan kuma za mu ga cewa Allah bai kasance yana tafiya tare da mu ba yayin da muke cikin ƙasar maƙiyi. Ya kasance a can, amma a ma’anar cewa yana ƙwankwasa kofofin zukata ne kawai, yana neman a ba shi hanyar

shiga. Idan aka cire ganyen bauren tunanin ɗan'adam, to, watakila mu ma za mu iya gani cewa musun gaskiyar, ko kuma karkataccen tunanin ɗan'adam da muka yi amfani da shi wajen ba da hujjar annabcin Nashville, shaida ce cewa muna tafiya ne a sabanin Almasihu.

A cikin 1856, Adventism na Filadelfiya ya rikide ya zama Laodiceya, kuma sun san haka. Ubangiji ya tabbatar da hakan ta bakin kalaman annabiyar da mijinta. Tsaye a kofofin waɗannan zukatan Laodiceya, Almasihu ya miƙa tayin ya shiga ya ci abinci tare da su. Abincin da Ya kawo domin a ci a wajen wannan liyafa shi ne dutsen ginshiki na “lokuta bakwai.” Suka ƙi.

A shekarar 2023, motsi na ƙarshe yanzu yana ketarewa daga Laodicea zuwa Filadelfiya, gama coci ta takwas tana daga cikin coci bakwai ɗin. Ubangiji Alpha da Omega ya tabbatar da hakan ta wurin kalmarsa ta “gaskiya.” Almasihu yanzu yana tsaye a kofa na waɗanda ƙasusuwansu busassu, waɗanda kwanan nan suka mutu, yana miƙa tayin ya shiga ya ci abinci tare da su, kuma abincin da yake nufin rabawa da su shi ne daidai wannan abincin da ya yi ƙoƙarin rabawa da ubanninsu a shekara ta 1856. Ba wai kawai ginshikai da ƙananan sassa na koyarwar “lokuta bakwai” ba ne, kamar yadda ya kasance ga ubanninsu a shekara ta 1856. A’a, magani ne mai ɗaci na “lokuta bakwai,” kuma wannan magani yana buƙatar irin tawali’un nan da sau da yawa yake da wuya a haɗiye.

Maganar Ubangiji ta sāke zo mini, tana cewa, Dan mutum, ka faɗa wa sarkin Tyrus, Ga abin da Ubangiji Allah yana cewa; Domin zuciyaƙa ta ɗaukaka, ka kuma ce, Ni allah ne, ina zaune a kujerar Allah, a tsakiyar tekuna; duk da haka kai mutum ne, ba Allah ba, ko da yake ka sa zuciyaƙa kamar zuciyar Allah. Ga shi, ka fi Daniyel hikima; babu wani asiri da za su iya boyewa daga gare ka. Ezekiel 28:1–3.

Ko watakila mu waɗanda muka shiga cikin annabcin Nashville mun fi Daniyel hikima?

A cikin shekara ta fari ta mulkinsa, ni Daniyel na gane ta wurin littattafai yawan shekarun da maganar Ubangiji ta zo wa annabi Irmiya a kansu, cewa zai cika shekaru saba’in a cikin kufaitar Urushalima. Sai na mai da fuskata ga Ubangiji Allah, domin in neme shi ta wurin addu’a da roƙe-roƙe, tare da azumi, da tsummoki, da toka. Na yi addu’a ga Ubangiji Allahna, na kuma yi furci, na ce, Ya Ubangiji, Allah mai girma mai ban tsoro, mai kiyaye alƙawari da jinkai ga masu ƙaunarsa da kuma ga masu kiyaye dokokinsa; mun yi zunubi, mun aikata mugunta, mun aikata abin da yake mugu, mun yi tawaye ma, ta wurin kaucewa daga ƙa’idodinka da kuma shari’o’inka. Ba mu kuwa saurari bayinka annabawa ba, waɗanda suka yi magana da sunanka ga sarakunammu, da shugabanninmu, da kakanninmu, da dukan mutanen ƙasar. Ya Ubangiji, adalci naka ne, amma gare mu akwai kunyatar fuska, kamar yadda yake a yau; ga mutanen Yahuza, da mazaunan Urushalima, da dukan Isra’ila, waɗanda suke kusa da waɗanda suke nesa, a cikin dukan ƙasashen da ka kore su zuwa can, saboda laifinsu da suka yi maka. Ya Ubangiji, gare mu ne kunyatar fuska, ga sarakunammu, ga shugabanninmu, da ga kakanninmu, domin mun yi maka zunubi. Ga Ubangiji Allahnmu ne jinkai da gaƙarori, ko da yake mun yi masa tawaye. Ba mu kuma yi biyayya ga muryar Ubangiji Allahnmu ba, domin mu yi tafiya cikin dokokinsa waɗanda ya sa a gabanmu ta wurin bayinsa annabawa. Hakika, dukan Isra’ila sun ƙetare dokarka, har ma da kaucewa domin kada su yi biyayya ga muryarka; saboda haka la’ana ta zubo a kanmu, da rantsuwar da aka rubuta cikin dokar Musa bawan

Allah, domin mun yi masa zunubi. Ya kuma tabbatar da maganganunsa da ya fada a kanmu, da a kan alƙalanmu waɗanda suka yi mana shari'a, ta wurin kawo mana babban masifa; gama a ƙarƙashin dukan sararin sama ba a taɓa yin irin abin da aka yi wa Urushalima ba.

Kamar yadda yake a rubuce cikin dokar Musa, dukan wannan masifa ta zo a kanmu; duk da haka ba mu roki Ubangiji Allahnmu ba, domin mu juya daga mugayen ayyukanmu, mu kuma fahimci gaskiyarka. Saboda haka Ubangiji ya tsare wannan masifa, ya kuma kawo ta a kanmu; gama Ubangiji Allahnmu mai adalci ne cikin dukan ayyukansa da yake yi; gama ba mu yi biyayya ga muryarsa ba. Yanzu kuwa, ya Ubangiji Allahnmu, wanda ka fito da mutanenka daga ƙasar Masar da hannu mai ƙarfi, ka kuwa sami suna, kamar yadda yake a yau; mun yi zunubi, mun aikata mugunta. Ya Ubangiji, bisa ga dukan adalcinka, ina roƙonka, ka sa fushinka da hasalarka su juya daga birninka Urushalima, dutsenka mai tsarki: domin saboda zunubanmu, da mugayen ayyukan kakanninmu, Urushalima da mutanenka sun zama abin zargi ga dukan waɗanda suke kewaye da mu. Saboda haka yanzu, ya Allahnmu, ka ji addu'ar bawanka, da roƙe-roƙensa, ka sa fuskarka ta haskaka a kan Wurinka Mai Tsarki wanda ya zama kufai, saboda Ubangiji. Ya Allahna, ka karkatar da kunnuwanka, ka ji; ka buɗe idanunka, ka dubi kufaice-kufaicenmu, da birnin da ake kira da sunanka: gama ba domin adalcinmu muke gabatar da roƙe-roƙenmu a gabanka ba, sai dai domin manyan jinkanka. Ya Ubangiji, ka ji; ya Ubangiji, ka gafarta; ya Ubangiji, ka saurara, ka aikata; kada ka yi jinkiri, saboda kanka, ya Allahna: gama birninka da mutanenka ana kiran su da sunanka. Kuma sa'ad da nake magana, ina addu'a, ina furta zunubina da zunubin mutanena Isra'ila, ina kuma gabatar da roƙona a gaban Ubangiji Allahna saboda dutsen mai tsarki na Allahna; hakika, sa'ad da nake magana cikin addu'a, sai mutumin nan Jibra'ilu, wanda na gani a cikin wahayin farko, aka sa ya zo da gaggawa cikin tashi, ya taɓa ni kusan lokacin hadayar yamma. Sai ya sanar da ni, ya yi magana da ni, ya ce, Ya Daniyel, yanzu na fito domin in ba ka hikima da fahimta. Daniyel 9:2–22.